

SOPRONI ÚJSÁG

(az „Oedenburger Zeitung“ politikai napilap magyar része.)

Előfizetési feltételek:

A „Soproni Újság“, az „Oedenburger Zeitung“ kibővített képezen külön nem adatik el sem egyes példányokban, sem előfizetésben.
Előfizetési ára a teljes lapnak negyedévenként: helyben 5 korona, vidékre 6 korona 25 fillér. Egy példány ára 6 fillér.

Kiadóhivatal és szerkesztőség:

Romwalter Alfrédnél, várkerület 121. szám.

Távbeszélő 25. szám.

Hirdetések díjtétel szerint,

mely kívánatra mindenkinek díjmentesen megküldetik.
Hirdetési megrendelések, előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba küldendők.
Mindennemű fizetés teljesítési helye Sopron.

Megyei restauráció.

Sopron, október 28.

A szavaknak is meg van a saját történetük. Az állatvilág sok ezer fajtája kihalt, kivészett és a szorgos kutatóknak még tanulmányra, sokáig tartó tanácskozmányra, kötetekre menő diskusszióra volt szükségök, míg egybevetve minden tény, körülményt, ki tudták deríteni a nagy titkot: hogy mi volt. A mi utódainknak könnyebb lesz a dolguk. Az utolsó évszázadokban mindent följegyeztünk, mindenről megmaradnak az emlékek az utókor részére és akik ma kutatók, azokból krónikások lesznek. A megyei restauráció is ily mulandóságnak indult intézmény. Mire letünik az 1895-ik esztendő, törülhetjük e szót a használatos szavakból, mert elérkeztünk a legutolsó restaurációhoz, melyre nem vár föltámadás. Az állami hatalom magához ragadja a megyei és köztörvényhatósági tisztviselők kinevezési jogát és az autonóm megye megtartva önmeghatározási hatáskörének java részét, mégis a megye akaratának végrehajtó közegei állami felügyelet alatt álló kinevezett tisztviselők lesznek, kiknek most már gazdájuk lesz: az állam és a vármegye. Miként fogja a törvényhozás ezen ellentéteket kiegyenlíteni, azt ma még homály borítja, mert az összes eddigi tervezetek hibásaknak bizonyultak. De nem is azt akarjuk ma kutatni. Rövid idő múlva készen lesznek a

belügyminiszter javaslatai és alig szenved kétséget, hogy már a mostani restauráció is csak pietásnak, a régi rendszer iránti pietásnak köszöni azt, hogy még egyszer a megye választja tisztviselőit, de mi, is, merve a restauráció elrendelésének intenczióit, tudjuk azt is, hogy a pietás mellett mi indította arra a belügyminisztert, hogy az ezen év végén lejáró mandátumnak törvényadta jogánál való meghosszabbítása helyett miért rendelte el országsszerte a restaurációt.

A belügyminisztert ezen rendelet kibocsátásánál azon indok vezette, hogy az 1897-ik év folyamában várható közigazgatás államosításakor, tehát a választott tisztviselőknek az állam által leendő kinevezése alkalmából oly tisztikart találjon mindenütt az országban, melyet minden nagyobb változtatás és tömeges elbocsátás vagy nyugdíjazás mellőzésével átvehet az állami szolgálatba. Csakis ez vezérelte a belügyminisztert; mert ha előtte nem a restauráció, a tisztújítás szelleme lebegett volna, sokkal egyszerűbben cselekszik vala, ha minden további nélkül meghosszabbította volna a mandátumokat. De ismételtlen hangsúlyozzuk, épen az államosítás alkalmával az ügymenet rendes továbbvitele érdekében mellőzni akarta a nagyobb változásokat és a törvényhatóságok böles belátására bízta, hogy eltekintve protekciótól, rokonszenvtől, kikkektől, tisztán a közigazgatás javát tartva szem előtt, oly

tisztviselő kart válasszának meg ennek vezetésére, melyek az államosítás által fokozott igényeknek is eleget tehesse.

Sopronvármegye deczemberre tűzte ki a restaurációt, és alig beszélnek megyeszerte erről a tisztújításról! Pedig más években hónapokkal a választó közgyűlés előtt megindult már az agitáció, a kapacitálás, a barátszerzés és az érdemek kimutatása, hogy ez meg az a hivatalnok továbbra is méltó a bizalomra, ez meg az a hivatalnok régen ül már ebben vagy abban a hivatalban, itt hát az ideje, hogy előrébb jusson, mert megvénült a várakozásban. Nálunk csend honol a tájakon, mintha semmi sem készülne, mintha nem is a restauráció volna küszöbön, mintha az összes meglevő erők bizva-biznának, hogy őket amugy is újra ki fogja nevezni a vármegye, miért mozogjanak, mire való az akezió megindítása?

No, mi nem gondolkodunk így és ideje korán intezzük figyelmeztető szavunkat azokhoz, a kik Sopron megye tisztikarának sorozatát, miként eddig, ezután is, a jó adminisztráció érdekében kívánják megalkotni.

Felemeljük pedig figyelmeztető szavunkat azon tapasztalatok alapján, a melyek a legutóbbi vármegyei törvényhatósági bizottsági tagok választása nyomán lettek nyilvánvalóak.

A sopronmegyei néppárt egy szervezett falanksz, a mely nem hallgat az észre,

TÁRCZA.

Melyiket? . . .

Irta: Váradi Antal.

(Folovasta a szerző az Irodalmi és Művészeti Kör folyó hó 27-én tartott estélyén.)

Fényes palotának márványkapujában,
Áll egy özvegy asszony fekete ruhában,
Jobb kezén, bal kezén egy-egy kicsi gyermek,
Tétován, szomorú, belepni nem mernek.
Karácsony-este van. Nem látni egy lelket,
Végre paszomántos, botos úr közelget.
Szorul a szíve a két kis ártatlannak . . .
„Mit keres jó asszony? Mi járásban vannak?“
„Nagy jó uram . . . jaj . . . hát . . . alázattal kérem . . .
— No ne sirj, ne szepegj, édes kicsi vérem —
Itt vagyon nyomtatva . . . eltettem magamnak, —
Hogy itt egy kis árvát örökbe fogadnak.“
„Úgy? Tudom . . . no jöjjön. Az öreg nagysága!
Hanem csak röviden, mert az idő drága!“
S fölvezeti őket aranyos terembe,
Kítár egy szárny-ajtót: „Ide lépjenek be.“
Gyászborult úrnő bársonyos szobában,
Karácsonyfa mellett ül, mely bánatában.
Fölpillant reájuk ölybeborult képpel.
Aranyos unokát, ilyet vesztett épp el . . .
„Nos jó asszony, jöjjön. Egyiket id'adja?“
„Oda kell, oda kell . . . Föld adt' az atyja,
Magam is nyomorult, beteg vagyok nagyon . . .“
„Jó . . . hát csak hagyja itt. Melyiket? . . . Rá-
hagyom.“

Melyiket? . . . a kérdés a szívebe dobban.
„Melyiket vigyem el? . . . Melyik szeret jobban? . . .
— Melyikért ne fájjon, vérezzen a lelkem?“
S néz a két árvára, szeme könnyel telten.

. . . Jánoska a fiu, már ír, olvas szépen.
Estéknél ábéczés könyve a kezében,
Mariska, a kis lány, imádkozni tud már . . .
„Öh szívem, ha köztük választani tudnál. . .“
Jánoskát? nem . . . este, a kis lámpa mellett.
Szöke hajcskája puha, mint lehellet,
Az anyja ölében, odahajta szépen . . .
Nyílal egyet, fájót anyai szívében . . .

Hogyha ott nem látná, soha, soha többet? . . .
Talán a Mariskát? . . . jaj! a bánat öl meg.
Kis Mariska ágya a mamáé mellett. —
Hiszen csak nem rég is még ringatni kellett?!

Estenden az anya kezét odanyújtja,
Göndör kicsi fejét ráhajta, ráhajta —
Úgy szúnyad el aztán . . . ha éjjel fölébred
S anyját nem találja? „Nem téged! nem téged!“
„De minek tétováz? Siessen jó asszony,
Melyiket adja hát? Válasszon. Válasszon! . . .“
Feljajdul, mint gyötört mártír a kintpadon —
„Nem adom . . . nem adom . . . egyiket sem adom!“

Hulló levél.

Irta: Elly.

— A „Soproni Újság“ eredeti tárczája —
(Folytatás.)

E fiatal szép élethez, mely megérdemelné,
hogy a legnagyobb boldogságra legyen hivatva,

a sors miért oly mostoha? . . . Mennyi küzdésbe
kerülhetett, míg büszke, szenvedélyes lelke vég-
képp kimerülve az egyenlőten harezban, végre
megadta magát; mig megtanult lemondani min-
denről — vágy és remény nélkül nézni a jövő elé
. . . lecsendesülve, nyugalommal várni elmarad-
hatatlan, gyászos végzetét! . . .

Maguk sem tudták, miképp történt, hogy
mindig újból összejöttek itt. — Alomszerűen éltek
át a napokat . . . Elin többször ült ott előtte a
mohos kövön és felolvasott neki; és viszont a
fiatal beteg föltárho előtte lelki életét és Elin
megrezzent attól a mély, ábrándos rajongástól,
mely azt betöltötte.

— Elmult, repült az idő; hervadt a virág
. . . a lomb között már sárga levél mutatkozott.
Mindennap esendesebbek lettek a nagy, árnyas
kert utai s a zene is végképp elnémult. Bejárhat-
ták az egész kertet — nem találkoztak már
senkivel.

A fiatal beteg átszellemlült, sápadt arca
ugy illett az ősz színéhez; járása oly légiesen
könnyed, oly nesztelen lett, mintha már nem is a
földiek közé tartozna, hanem mint hazavágyó
lelek bolyongana itt, fölkeresve szeretteit ide lenn.
Mindennap mélyebben tekintett, a természet tit-
kos könyvébe; homlokát a megnyugvás mélabus,
fenséges kifejezése, egész arczát valami tulvilági,
benső fény világította be.

— — — Késő ősz volt már. Egy viharos,
hideg napon a beteg egyszerre egy megnevezhe-
tetlen hatalmas erőtől megkapva, elhagyta esendes

a mely nem figyel a méltányosságra: ez a had csak tör, zúz, mert egyetlen ezéja megbántani azokat, a kikben a liberális gondolkodásnak egyetlen cseppje még mozog.

Censeo Carthaginem esse delendam! . . .

Ez lesz szavunk a liberálisokhoz és a mostani tisztikar barátaihoz.

Vigyázzanak!

A kismartoni járásban még a mezőgazdasági statisztika ellen is frontot csinált a néppárt féktelen haragjában, a kormány ellen.

Vigyázzanak a rend és a mostani tisztikar barátai: a decemberi választás szülhet olyan meglepetéseket, hogy elképeldünk belé! —f.

Váradí Antal Sopronban.

— Az Irodalmi és Művészeti Kör fölolvasó estélye. —

Ne essék bántódás se a mi kitünő művésztünk, Altdörfer Viktor, se pedig Szegheő Ignác, az opera tagja produkezióinak az értékén, ha a tegnapi estélyt a Váradí Antal estélyének nevezzük. Vagy tán nem is a Váradí, — a magyar költészet estélyének, a mely tegnap ismét egy talpalatnyi helylyel többet hódított meg a sajátosság, csöndes vérű, de disztíngvált izléstú soproni társaságnak szeretetében.

Utóvégre lehet a fölött vitázni, vajjon tanácsos-e beilleszteni a Soproni Irodalmi és Művészeti Kör ezéjéhez vezető eszközök közé azt, hogy idegenből esalogasson ide jelesek, akik elkápráztassák a mi közönségünk szeméit, s tegyék még kényesebbé a lokális szerzők, a dilletánsok alkotása iránt. De azoknak, akik ezt az eszközt is ezéla vezetőknek tekintik, — elismerjük — a tegnapi est mély és bizonyára tartós hatása nagy súlylyal esik a serpenyőjükbe. Azok a viharos tapsok, a mik Váradí Antal tegnapi fölolvasásának minden egyes pontja után elhangzottak, tanúságot tettek arról, hogy a soproni publikum is bír lelkesedni a magyar poézis szépségei iránt. S így az irodalmi kör is meg lehet elégedve tegnapi fölolvasó estélyének szokatlanul nagy sikerével.

Nem lehet ennek a riportnak a ezéja, hogy Váradí Antal költői individualitásának a benezolgatásával foglalkozzék. Kijelölte már ennek a nagy szívű, csapongó kedélyű, magasra szárnyaló poétának a magyar irodalom-történet az előkelő helyét.

szobáját. Végigsietett a magányos utakon . . . körötte hullt a sárga levél, hideg, nedves szel-roham csapott arczába — de ő nem figyelt rá. Szemei oda tévedtek Elin ablakára s megismerte a fehér alakot. Némán üdvözölték egymást és azután tovább ment, — de Elin megértette azt az esdő, szomorú tekintetet.

Sokáig várt már ott a kis kőpadon; míg végre távoli lépteket hallott közeledni. A halk léptek lágy neszére felugrott helyéről s mindkét kezét Elin felé nyújtotta:

— Elin, köszönöm, hogy eljöttél! . . . sejtetem, tudtam, hogy nem tagadod meg tőlem . . .

Elin hosszan, szemrehányóan néz fel hozzá:

— Huberth, miért jött ki ma? Oly barát-ságtalan, hideg az idő . . . Nézzé csak, ezek a szegény, megkésztet kis virágok itt, melyek még tegnap oly megható szépek voltak halvány pompájukban, most lehajtott fejvel haldokolnak. Szegény virágaim, mily könyörtelenül hervasztja el őket a késő őszi száraz, hideg szele!

Ott ültek ismét, úgy mint mindig; a beteg méla tekintete ott merengett az őszi nap bágyadt sugaraiban tényleg haszton.

— . . . A virágok sorsa a hervadás, az elmulás . . . és a sors könyörtelen. Elmulok én is mint a hervadt levél, mint az árnyék. Mi jögon kívánhatnék én más sorsot, mint a nagy természet gyermekei, melyek most halványan, porladozva térnek vissza a földbe, melyből eredtek, mely életet adott nekik — pedig nem álmodoztak-e ők is egyszer boldogságról, örök virulásról? . . .

Mi csak regisztráljuk azt a zajos sikert, a mi tegnap is költeményeit fogadta.

Hat verset olvasott föl Váradí Antal, nagybárá most megjelenő kötetéből, a „Legendák Könyvé”-ből. Egyik szebb, mint a másik. Anya és gyermek, ezek azok az eszmék, a mikre ráöntja tehetségének aranyfényét, a miket körülfont mélységes lelkének minden gyöngyével. Egyik legszebb a kissé modern ízű „Melyiket?” . . . a mit a költő átengedett lapunk tárczarovatának.

S hogy adja elő Váradí a költeményeit! . . . Az a zengzetes hang, a mi az érzelmek skálájának minden fokához olyan híven hozzáilleszkedik, az csak emeli alkotásainak a varázsát.

A közönség elragadtatásának Deszkássy Boldizsár dr., az irodalmi és művészeti kör elnöke adott kifejezést, a ki pár szép szó kíséretében nemzetiszín szalaggal díszített babérkoszorút nyújtott át a költőnek.

Babérkoszorút kapott különben Szegheő Ignác is, a budapesti kir. opera tagja, aki az ő szép baritonhangján nagyon excentrikus dolgokat dalolt. Baceulus buffó-áriáját a „Vadörzök”-ből, majd egy „Fűvés” című különös nótát énekelt Király Béla zongora kísérete mellett, a miket a közönség tapsaira megtoldott még pár kisebb darabbal, a miknek az ize nagyon hajolt a — kuplék felé. Kuplék az irodalmi kör fölolvasó estélyein! Szegheő virtuozitásának az érdeme, hogy ezt a hangot mindenfennakadás nélkül elfogadta az estély közönsége.

A két vendég közt a mi büszkeségünk, Altdörfer Viktor zongorázta el Chopin F. Moll fantáziáját. Hogy miké? . . . ahogy Altdörfer szokott játszani!

A programszámok befejezte után a publikum — experimentálni ment. Igen! legalább így fejezte ki magát a kör egyik előkelő tagja, mikor meginterpellálták, hogy ugyan minek huzdol-kodik át a kör társasvácsorára a „Pannóniába”, a mikor a terem mellett fekszenek a Kaszinóban a széles, nagy étkezőhelyiségek. Experimentálnak, — mondta — hogy miké? . . . ahogy Altdörfer szokott játszani!

A jó publikum beletörődött hát ebbe is, s nagy sereg uri ember meg estélyi ruhába öltözött hölgyek vonultak hosszú kigyóvonalban csevegve, kaczagva az éjszaka hideg szelében a Pannóniába, ahol Makay jó muzsikája mellett, Koresák köny-

— Huberth!?

— Minek ámitsuk egymást Elin? Én már megszoktam a halál gondolatát és belenyugodtam. Tudom, hogy számonira nincs remény, nincs gyógyulás . . . lehet, hogy életem mindinkább halványuló lángja napok, talán már órák mulva végkép kihavvad. Mit érnek szegény szívemnek későn nyíló virágai, ha már megérintette őket az ősz hervasztó lehelete?

Elhallgatott és sokáig elmerülve ült ott . . . minden egyes szállongó levelet hosszan kísérve tekintetével —

— Nézd Elin a hulló leveleket . . . az én életemet látod bennük. Nézd, midőn a szél elsodorja az ágról, az a sápadt, száraz levél még egyszer, utóljára fölesillan a napsugárban, mintha tiszta aranyból volna . . . épp úgy az én beteg, hervadó szívemre, mielőtt utolsó dobban, oly varázsos, tündöklő csillogást von a te jelenléted, a te szemeidnek föl-fölragyogó méla sugara . . . Ne fordulj el Elin, ne haragudj érte, hogy szeretlek, hiszen a haldoklónak sokat — mindent szabad!

— — — Látod Elin, hányszor kérdeztem a bujdosó szellőt, miért szereti a part virágait? — Miért az éj a holdat, a kis madár a fakadó, viruló tavaszt, és ez a száraz ág itt miért szereti annyira leveleit, hogy csak haldokolva válik meg tőlük? . . . Tudod, miért Elin, mert ez az ő sorsuk, úgy mint az én végzetem, téged szeretni! . . .

(Vége következik.)

hájának izletes készítményeit falatozva, eszébe se jutott senkinek összehasonlítani azokat a jelességeket, a melyek a kaszinó mellett, a Pannónia ellen, vagy megfordítva szólnak.

A hosszú asztalnál ült a Kör hivatalos közönsége, a kik között foglaltak helyet a vendégek is. Dr. Deszkássy Boldizsár ezekre üritette poharát lelkes tósztanban, a melyre — sajna! — hiába vártuk Váradí feleletét.

Igy végződött az Irodalmi Körnek ez idej második estélye.

Föl kell még említenünk, hogy a szép közönség körében ott láttuk Jekelfalussy Sándort, Dr. Baán Endrét és családját, Lóskay Fidélt, Dr. Takács Dénest és családját, Gebhardt József hozzátartozóit, Dr. Baditz Zoltánét és még sokakat, a soproni közönség elitjéből. (b. o.)

Napi hírek.

Sopron, október 28.

— **Hivatal-vizsgálat.** Simon Ödön főispán, dr. Baán Endre alispán kíséretében, Dukavits István közigazgatási gyakornokkal ma Kapuvárra utazott, hogy ott a megyei hivatalokat megvizsgálja.

— **A dunántúli evang. püspökválasztáshoz.** A soproni evang. konvent Ritter Vilmos elnöklele alatt tegnap délelőtt látogatott ülést tartott, a melynek egyetlen tárgya a püspökjelöltre adandó szavazat volt. A soproni evang. konvent épp úgy, mint az első szavazásnál Poszvék Sándor soproni teológiai igazgatóra adta négy szavazatát. Miután az elnök megnyitotta az ülést és elmondta annak ezéjét, felállott Ulbert Mátyás és azt indítványozta, hogy a konvent közfelkiáltással adja szavazatát Poszvékra. Ezután az ülés feloszlott. — Ugyancsak Poszvék Sándorra adták szavazataikat szombaton délelőtt tartott üléseikben a soproni evangélikus intézetek.

— **A új polgármesternél.** A tegnapi napot ismét többen használták föl arra, hogy tiszteljenek Gebhardt József polgármesternél. Ott járt nála Schleiffer Gusztáv vaskereskedő vezetése alatt a kereskedelmi grémium; Bader Gusztáv vezetése alatt a Dalfűzér és Ullein Ferenczel az ipartestületi bizalmi férfiak. A legközelebbi napokra pedig a tisztelgő küldöttségek egész sorra jelentkezett; a többek között az állami főreáliskola, az áll. keresk. középiskola. Irásban gratuláltak a polgármesternél: a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasut, Kismarton, Ruszt, városok tanácsa, a Bencézések soproni székháza stb.

— **Az V. hadtestparancsnokságnak,** a melyhez tartozik Sopron is, egy részét — úgy jelentik ezt Brünnből — el akarják vinni oda és ott egy új hadtestparancsnokságot szándékoznak szervezni. Bennünket azért is fölötte érzékenyen sajtana ezen ujítás, mert a tervezett hadtestparancsnokság élére Frigyes főherceget állítanák, a kit ezzel el kellene veszténünk.

— **A polgármester tiszteletére.** Említetük már, hogy a soproni polgárság bankettet kíván rendezni Gebhardt József polgármester tiszteletére; e végből a törvényhatósági bizottságnak vagy 30 tagja ülést tartott vasárnap délelőtt a színházi raktár festőtermében és ellátározta, hogy a bankettet november hó 9-én fogják rendezni a kaszinóban. A rendező-bizottságnak Friedrich Ágost az elnöke; ő gondoskodik majd róla, hogy kellő számban és helyeken egy ivre jegyzendő névalírással jelentkezessenek azok, a kik a banketten részt venni szándékoznak.

— **A Rábaszabályozás a milléniumon.** Kovács Aladár miniszteri főmérnök, a földmívelési miniszterium vizrajzi osztályának tisztviselője tegnap Győrbe érkezett, hogy a Rábaszabályozás milleniumi kiállításához adatokat szerezzzen be. A főmérnökkel és Inkey Adorján szakaszmérnökkel Szalacsy Lajos dr. igazgató megállapította a szakkiallítás vázlatos tervét.

— **Katonák esküje.** Jeleztük már, hogy az idén november elején lesz a soproni helyőrség

ujonczainak ünnepe és folesketése. Mint értesülünk, ez az érdekes katonai látványosság nagy fényvel november 1-én megy végbe, az ezred legénysége és tisztikara jelenlétében. Zsigmond y tábori lelkész végezi az egyházi szertartást s beszédet is intéz az ujonnan feleskett katonákhoz.

Magyarország selyemtenyésztésének monográfiája. A földmivelésügyi minisztérium a millénium alkalmából megírta az ország selyemtenyésztésének monográfiáját s ez alkalomból fölkerítte Sopron megye törvényhatóságát, hogy az erre vonatkozó adatokat a nevezett czélelő bocsássa rendelkezésére. A megye eleget fog tenni a minisztérium kívánságának.

A katonai előléptetések. November hó első napjaiban publikálják a katonai előléptetéseket. Az előléptetések ezen alkalommal rendkívül nagyszámúak lesznek, mert a hadügyminisztérium nemrég elrendelte, hogy minden vezéradban okvetlen ki kell egészíteni a tisztikar szétoszt 3 tagra, a mi majdnem ugyanannyi hadnagy kinevezését vonja maga után. Városunk helyőrségének tisztikarából szintén többen előlépnek.

Halottak napja. Közeledik a gyász, az emlékezés napja, a kegyelet ünnepe, mikor a temető néma lakóihoz siet az élők zsiibongó nagy serege. A kirakatokban már ott diszeleg a tömegtelen sok koszoru, az apró gyertyácskák már várnak a felgyújtásra, egyszóval készen van minden, mit halottainknak ajándékol vihetünk. Kinek ne volna halottja, kit szívében mély keservvel sirathat? Ki után zokog a néma éjszakában, kit vissza kérne az égtől, bár szenvedés árán is? Oh, mindnyájan temettünk már egy drága halottat, egy édes emléket s visszatérésüket mindhiába várjuk. Közeledik a gyász, az emlékezés napja, a kegyelet ünnepe . . .

Az iparos-tanoncz iskolák tandíja ügyében érdekes feliratot intézett a kassai keres. és iparkamara a képviselőházhoz, a mit a többi kamarához, így a soproni keres. és iparkamarához is megküldött, hogy ez is hozzájáruljon a petícióhoz. A kamara a felirathoz az iparos-tanoncz iskolák tandíjának eltörlését kéri a képviselőháztól, mert ebben találja legfőbb okát a munkaadók és a szülők idegenkedésének az iskola iránt, a mi tömegtelen kellemetlenségre adott már okot. A kamara az ipartörvény 87. §-ára támaszkodik, a mely ugyis bőven körülírja azokat a forrásokat, a mikből az iskolát fenn lehet tartani, a nélkül, hogy a munkaadó iparosok vagy a szülőket kellene tandíj fizetésére szorítani.

A kiállítás plakátjai. A kereskedelemügyi miniszter tegnap küldte meg Sopron városának a művészileg elkészített kiállítási falragaszokat, azon kéressel, hogy azokat igyekezzenek minél előbb a nyilvános helyeken, hirdető oszloponkon, hirdető táblákon, és általában ott, a hol nagy a forgalom kifüggeszteni. A gyönyörű plakátokat legközelebb kiragasztják.

Felfordított szénásszekerek. A beruggott emberek nagy dolga'nak történetéhez méltóan sorakozik az az ostoba tréfa is, a mit ma éjjel fél 2 órakor követett el a szénapiaezon egy túlságosan jókedvű társaság. A közlegi-ut egyik házából, a hol kiválóképpen szívesen látják a jó mulató fiatalbembereket, tértek ki a becsipett legények s egyenesen a széna-térre mentek, ahol egymásután nagy gyorsaságban tizenkét szénásszekeret fordítottak fel. Ma délelőtt a rendőrség már a hét tettes közül négyet elfogott. Jobbára parasztlégények ezek, akik Unger Samu, Zügn Nándor, Unger Mihály és Schárfy Samu néven nevezték meg magukat. A többit is nyomozzák. A kár, amit okoztak, nagyon jelentékeny, mert a széna a sárba esett s az éjjel hullott eső is sokat rontott rajta.

A ki libapecsényére ehezett. Brinner Gottfried házába (ujteleki-útcza 32. sz.) tegnap este 9—10 óra között belopódzott egy libapecsényére éhes tolvaj és kibontva a lúdketreczet, abból egy hizott ludat emelt el. Visszaútban a falon kellett a tolvajnak visszamászni, a hol jó

szerecsényére még egy koszorú vöröshagymát is talált, a melyet a pecsénye izletessé tételére is nyakába akasztva, vígan sietett haza felé, előre élvezve a jó pecsényét. A károsult persze most keresi a tolvajt, a ki valószínűleg már elbédelte a zsiros jószágot.

Árulhat-e kereskedő virágmagvakat? Olvasóink is bizonyára emlékeznek arra az esetre, hogy Steiner Ede kertész- és magkereskedő feljelentette Kremszer Sándor fűszerkereskedőt azért, mert különféle magot árult. Az elsőfoku iparhatóság elutasította a panaszost. A tanács azonban illetéketlennek találta, hogy egy fűszerkereskedő maggal is kereskedjék, mivel hogy ehhez különös szakértelem szükséges. Felelbezés folytán a miniszter elé került az ügy, a ki kimondotta hogy igen is, a kereskedő árulhat növénymagvakat.

A Komjáthyék e heti műsora. Múlt hétfőn adtuk eljéjét annak a sorozatnak, a melylyel lehetővé akartuk tenni a soproni közönségnek, hogy a távolból is figyelemmel kísérhesse színtársulatának működését. Igéretünkhöz híven ma közöljük, hogy mit játszanak majd ezen a héten Győrött a mi színészeink. A heti műsor, a mit természetesen minden kommentár nélkül adunk közre, a következő: Hétfőn: Mirabeau ifjúsága. Kedden: Bányamester. Szerdán: Boszorkányvár. Csütörtökön: Hamlet. Pénteken; délután: Molnár és gyermeke, este: Petőfi Sándor élete és halála. Szombaton: Párisi élet. Vasárnap; délután: A Czigánybáró, este: Felhő Klári.

Megszökött katona. A kornenbúrgi vasut- és táviró ezred köröztet egy sopronmegyei katonaköteles póttartalékost. A megszökött tartalékos, aki a katonaságnál a tizedesi címet viselte, Fischer Venczel, 1864-ben született, brennbergi bányász. Valószínűleg Amerika felé vette útját.

Marhavásárunk veszedelme. Az alsó-ausztriai helytartóság rendelete mellé most a sziléziai helytartóság rendelete sorakozik, a mely a szarvasmarháknak, juhoknak és kecskének Sopronmegyéből való kivitelét Sziléziába a száji- és körömfájás miatt egyidőre eltiltja.

Romwalter Alfréd első rendű versenyképes könyv- és könyvmdai műintézetében, Várkerület 121. sz. a legolcsóbb árak mellett készíttetnek finom kivitelben névjegyek, esketési meghívók, eljegyzési kártyák, gyászjelentések és minden a szakmába vágó nyomtatványok.

Táviratok.

Ő felsége uton.

Budapest, október 28. Ő felsége ma reggel ideérkezett és este ismét visszatért Bécsbe.

A vallás szabad gyakorlata.

Budapest, október 28. A képviselőház közoktatásügyi bizottsága mai ülésében tárgyalta a förendiházból visszakérült törvényjavaslatot a vallás szabad gyakorlata ról és azt elfogadásra ajánlja a képviselőháznak abban a formában, a melyben azt a förendiház elfogadta. Csak a nemzeti párt tagjai (Apponyi párt) jelentették ki, hogy külön álláspontjukat megvédeni, elvi kifogásaikat iparkodni fogják érvényre emelni. Az ülés végén Wlassics Gyula, vallás- és közoktatásügyi miniszter köszönetét fejezte ki a bizottságnak azért, hogy a szabadelvű politikai irány érdekében szilárdan és tántorithatatlanul küzdött mostanig; különösen hangsúlyozta a maga és a kormány köszönetét a bizottság elnökével Csáky gróffal szemben, a kit az ülés végén a bizottság tagjai megéljenztek.

Miklós Ödön lemondása.

Budapest, október 28. Egynéhány helybeli ellenzéki lap írja, hogy Miklós Ödönnek a földmivelésügyi miniszter államtitkárjának lemondása kormánypárti körökben, mindig jobban terjedő visszatetszést szült. Állítólag már h a r m i n e z kormánypárti képviselő kijelentette, hogy a költségvetési tárgyalásokon csak azon esetben szavazza meg a földmivelésügyi miniszter költségvetését,

ha Festetics miniszter Miklóst maradásra bírja. (Mi e távirat utóbbi részét nagyon is ellenzéki színezetű híresztelésnek tartjuk. Szerk.)

A függetlenségi párt bomlása.

Budapest, október 28. Bartha Miklós lemondott a függetlenségi és 48-as párt Ugronfrakciójában viselt elnöki állásáról. A lemondásra okul valami összekoczezanás szolgált, a mi közte és Ugron között a napokban folyt le.

Határvillongás.

Budapest, október 28. A román határon tegnap összeütközés támadt magyar csendőrök és román alattvalók között. Egy asszony halva maradt a küzdelem terén, egy másik halálosan megsebesült.

Agliardi.

Bécs, október 28. Jól beavatott körökben beszélnek, hogy Goluchowszky gróf külügyminiszter megsürgette volna Agliardi nuncziusnak kardinálisá való kinevezését, a mivel együtt jár bécsi állomásáról való elhivatása. De Rampola bíbornok ismét elhalasztotta a konzistorium egybehívását. Ez az oka állítólag a miért Goluchowszky nem engedi vissza Rómába nagykövetünket, Revesztera grófit és nines szándékában őt visszaereszteni, a míg Agliardit nem hívják vissza.

Magyar opera Prágában.

Prága, október 27. Erkel Ferencz gyönyörű operáját, a „Hunyadi László“-t, amit eddig még német nyelven nem adtak elő, tegnap a prágai nemzeti színházban viharos tetszés mellett színre kerítették. A telt ház több ízben zajosan kifejezést adott — szimpáthiájának Magyarország iránt. Tegnap mutatkozott be a prágaiaknak az opera főszerepében Szilágyi Arabella, az opera volt tagja is, akit a Lagrange-ária után elragadtatással hívtak a közönség számtalanszor a lámpák elé.

A csehek mozognak.

Prága, október 28. A cseh-német frakció bizalmi férfiai választási felhívást tesznek közre, a melyben a párt tagjainak kötelességül röjják, hogy a szabadelvűelvek érdekében és az önálló cseh államiségért küzdjenek; egyben kifejezi azt a reményét, hogy a kormány védelmezni fogja Csehország érdekeit a Magyarországgal kötendő kereskedelmi szerződés pontjainak megállapításánál.

Összeütköző vonatok.

Nürnberg, október 28. A Bécsből Antwerpenbe menő külön tehervonat, a mely töltényekkel volt megrakva a pályaudvaron összeütközött egy tehervonattal. Egy fékezőt agyonütött az egyik kocsii romja.

Budapest, okt. 28. (G a b o n a t ö z s d e.)

A mai tőzsdén még mindig lanya volt a kinalat. A malmok folytatták a mult héten megkezdett tartózkodó álláspontjukat. Az irányzat lanya volt. A buzafelszállítás 10000 métermáz-ára rugott.

A rozs ára is feltűnően hanyatlott; olcsóbban kelt 5 krajczárral.

Más áruban csekély volt az üzlet.

Buza őszre	6.48—52
Buza tavaszra	6.82—84
Rosz tavaszra	6.22—24
Rosz őszre	6.10—15
Tengeri május-juniusra 1896.	4.51—53
Tengeri októberre 1895	6.00—05
Zab tavaszra	5.91—93
Zab őszre	5.70—75
Repeze aug.—szeptemberre 1896	11.10—00

Idő: esős!

Távirati értesítés a tőzsdéről.

Bécs, október 28.

Egységes járadék	101.15	Magyar hitelbank	478.12
Magy. arany-kor.-jár.	121.05	Länderbank	279.10
4% magyar kor.-jár.	99.15	Unionbank	348.75
Magy. földteherm.-köt	98.25	Allamvasut	394.—
Anglo-bank	178.—	Délvasut-részvény	112.12
Oszt. bank-egyesület	166.20	Napoleon-dor	9.54
Oszt. hitelbank	399.25	Márka	58.80

Törvénykezés.

A kir. törvényszék polgári felebbezési tanácsa, 1895. évi október hó 22-ik napján szóbeli tárgyalás után a következő ügyeket intézte el:

1. Steiner Magdolna és társa felpereseknek Padutsch Mátvás és társai alperesek ellen a soproni kir. járásbíró előtt 200 frt és 200 frt iránt lefolytatott, a tárgyalás során egyesített sommás pereit, melyekben az elsőbíró ítéletét helybenhagyta.

Az ügyet dr. Rätz Ottó kir. törvényszéki bíró adta elő.

2. Völselei Janka felperesnek Hábán Nándor alperes ellen a felső-pulyai kir. járásbíró előtt apaság elismerése iránt lefolytatott sommás perét, melyben a bizonyítás felvételének folytatását határozta el.

Az ügyet ugyanazon kir. törvényszéki bíró adta elő.

3. Dr. Einhorn Armin felperesnek Rosenstingl Stefánia és társai alperesek ellen a kismartoni kir. járásbíró előtt 365 frt tőke és jár. iránt lefolytatott sommás perét, melyben az elsőbíró ítéletét részben megváltoztatta.

Az ügyet Kolos Jenő kir. törvényszéki bíró adta elő.

Nyilvános előadásra került:

1. Lendavitsch János felperesnek Fennes Mátvás és Orsolya alperesek ellen a soproni kir. járásbírósnál 80 frt és 127 frt tőkék és jár. iránt lefolyt sommás pere, melyben a kir. törvényszék az elsőbíró ítéletét helybenhagyta.

Az ügyet Kolos Jenő kir. törvényszéki bíró adta elő.

1895. évi október hó 24-ik napján szóbeli tárgyalásra került:

1. Özv. Tschürtz Mátvásné, felperesnek Jakob Andrásné alperes ellen jogviszony megállapítása iránt a nagymartoni kir. járásbírósnál indított sommás pere, melyben a bizonyítás felvételét rendelte el a tanács.

2. Orbán József felperesnek, özv. Fekete Józsefné és társai alperesek ellen 109 frt 55 kr. iránt a csepregi kir. járásbírósnál indított sommás pere, melyben az elsőbíró ítéletét részben megváltoztatta.

3. Schöller Márton felperesnek Reimann Zsuzsanna alperes ellen 136 frt iránt indított sommás pere, melyben az elsőbíró ítéletét helybenhagyta.

1895. évi október hó 29. napján szóbeli tárgyalásra került:

1. Tisza Lajos felperesnek Kranner Tamás alperes ellen 66 frt 12 kr. és jár. iránt indított sommás pere.

2. Ritter Vilmos felperesnek, Komjáthy János alperes ellen 200 frt iránt indított sommás pere.

3. Rokob István és neje felpereseknek, Rokob Ignác és neje alperes ellen indított sommás birtok pere.

Bűnügyi tárgyalás.

1895. október 29-én.

4129. Sulyos testi sértés büntette miatt vádolt Nagy János csepregi szül. felső-büki,

4222. Szemérem elleni erőszak büntette miatt vádolt Wukovics Péter, Hoffmann Jakab és Rajácz Lőrincz kertesi lakosok bűnvádi ügyében.

Kis lutri.

1895. október 26-án.

Budapest	86	89	59	7	70
Linez	20	61	85	87	15
Trieszt	81	7	69	24	32

Soproni gabona-árak.

1895. október 28.

Buza 0.	—6.60	Rozs 0.	—6.65	Árpa 5.80	6.—
Zab 0.	—6.30	Tengeri 5.20	—5.60	Széna 1.80	—2.60
Szalma	1.30	—1.50			

A magyar rész felelős szerkesztője

Koór József.

Kiadó-tulajdonos: Romwalter Alfréd

Hogy tudja a világ meg,

ha Ön nem értesíti!
 hogy Önnek valami
 jó árucikke van eladó?

A hirdetési évad

beálltával ajánljuk a mi czélszerű és általánosan kedvelt

hirdetési
 bérletszelvény - könyvecskéinket
 (érvényes minden számba és szövegre)

a következő árak mellett: 1000 □-centiméter 15 frt,
 2000 □-centiméter 28 frt, 3000 □-centiméter 39 frt,
 4000 □-centiméter 48 frt, 5000 □-centiméter 55 frt és
 6000 □-cm. 60 frt.

A vétel napjától számítva teljes 365 napig érvényes.

Ujdonság! **Árleengedés!** Ujdonság!
Millennium-hirdetési szelvények!

Ezek csakis hétköznapokon való magyar, vagy magyar-német (kétnyelvű) hirdetések közlésére érvényesek.

Arak:	1000 □-centiméter	csak 10 frt
	2000 "	csak 19 frt
	3000 "	csak 27 frt
	4000 "	csak 34 frt
	5000 "	csak 40 frt
	6000 "	csak 45 frt

A vétel napjától számítva teljes 365 napig érvényes.

Kapható:

a „Soproni Ujság”
 kiadóhivatalában,
 várkerület 121. szám.

Wie soll die Welt wissen,

wenn Sie es nicht anzeigen!
 dass Sie Etwas

Gutes haben?

Zur beginnenden
 Ankündigungs-Saison

empfehlen wir unsere so bequemen und beliebten

Inseraten-Marken
 (für alle Nummern und Texte gültig)

zu folgenden Preisen: 1000 □-Centimeter fl. 15.—,
 2000 □-Centimeter fl. 28.—, 3000 □-Centimeter fl. 39.—,
 4000 □-Centimeter fl. 48.—, 5000 □-Centimeter fl. 55.—
 und 6000 □-Centimeter fl. 60.—.

Vom Tage des Ankaufes an durch volle 365 Tage gültig.

Neu! **Preisermässigung!** Neu!
Millennium-Inseraten-Marken!

Dieselben gelten nur für rein ungarische oder für ungarisch-deutsche (zweisprachig textirte) Annoncen in Werktag-Nummern.

Preise:	1000 □-Centimeter	nur 10 fl.
	2000 "	nur 19 fl.
	3000 "	nur 27 fl.
	4000 "	nur 34 fl.
	5000 "	nur 40 fl.
	6000 "	nur 45 fl.

Vom Tage des Ankaufes an gerechnet durch volle 365 Tage gültig.

Zu haben in der

Administration der
 „Oedenburger Zeitung“,
 Grabenrunde Nr. 121.